Země Faraonů.

Starověký Egypt jest nyní dějištěm bojů a nebude tedy nezajímavo, bližších zpráv v stručnosti o zemi té zvěděti.

Egypt leží v severovýchodním cípu Afriky, při středozemním moři ze strany severní a Palestině a moři rudém ze strany východní. Vlastní Egypt, totiž poříčí Nilu, čítal r. 1876 5,252,000 obyv., s Nubií, Ethyopií a Darfourem pak dohromady ku 17 milionům. Obyvatelstvo jest ze 4 pátin víry turecké. Známo jest, že dějiny Egypta patří k nejstarším známým dějinám světa. Dělí se hlavně v doby dvě: I.) dobu vlády a samovládnosti, až k r. 525 před Kristem a II dobu poroby od toho času až do vyvojíku. Nejstarší vládce Egyptané, o němž pověst se zachovala, byl Menes Thinky, který prý dal řeku Nil z jeho původního ložiště na východ větší a založil bílou rostoku řeky místo Memfis. Událost ta spadá do čtvrtého století před Kristem. Během následujících 1000 roků panovalo 12 rodin královských nad říší memfiskou. Z doby té pochází též ony ohromné pyramidy egyptské, kterých nechali si králové stavěti co hrobky od roků svých. Mezi tím založena byla v horním Egyptě říše druhá Théby, a obě spojily se za krále Amenemha ze 2500 př. Kr. Koncem druhého tisíciletí př. Kr. opanovali Egypt kmenové semitští, říšnou mocností do země vtrhnuvší a drželi jej po 500 roků. Mezi 1650—1550 př. Kr. bojováno po 80 roků proti utlačitelům, až konečně ze země vypuzeni a později okolní země podrobeny. Vrchol moci dosáhl Egypt 1445—1328 př. Kr. za vlády Sethosa a syna jeho Ramsesa. Podmanili Ethiopii a všechny národy na pobřeží rudého a arabského moře, až k Indii ku břehům Gangesu a na sever až ke Skythům a Trakům. Do doby té spadá otroctví Židů v Egyptě, o němž historie židovská v bibli vypravuje. Za vlády nástupce Ramesesa, Menetta, asi r. 1320 před Kristem, vyvedeni byli židé z Egypta. Sláva Egypta trvala ze 400 roků, načež počala země klesati. Z doby úpadku málo zpráv a památek se zachovalo. Asi v r. 800 před Kr. podlehla říše Ethiopům, kteří po 45 letech vypuzeni a Egypt rozdělen ve 12 knížectví, v kterých knížata z rodů domácích vládli, konečně ale opanoval Psamonetich. Ten otevřel zemi cizincům zejmena Řekům a nástupci jeho rovněž jim přáli.

Zatím vznikla na východě říše perská, které Egypťané po velké bitvě při ústí Nilu podlehli. Útisk perský byl nesnesitelný a po následujících 200 roků mnohokrát zbraň proti nim pozdvižena byla, však marně. Když řecký Alexander Veliký r. 332 před Kr. do Egypta vtrhnul, a Peršany vypudil, uvítalo jej obyvatelstvo s nadšením. Tento založil město Alexandrii, o jejíž zničení zprávy telegrafické ohlašují. Po smrti Alexandra Velikého rozdělili se o velikou říši jeho nejčelnější vůdcové a v správu Egypta uvázal se Ptolomeus, který později říši za samostatnou prohlásil. Za jeho panování povznesl se opět obchod a průmysl v Egyptě a Alexandrie dospěla až počtu 300.000 obyvatelů.

Za Ptolomea III. dále spěla říše opět k slávě, moci a bohatství, však jen na krátko, neboť rozmařilí nástupci jeho přivedli ji k úpadku. Pak nastaly spory a nesváry, v kterých se členové panujících rodin vraždili a o pomoc k Římanům utíkali, až konečně Egypt provincí římskou učiněn Oktavianem Augustem. V první tři století po Kristu vznikaly častější vzpoury proti nadvládě Říma, ale nebylo lze se jí zprostiti. Při rozdělení říše římské připadl Egypt k části východní. Však slabá říše byzantinská nedovedla zemi před návalem národů z východu zachrániti. Za panování Heraklea dobyli jej Peršané. Sotva že jej proti výplatě postoupili, zmocnili se jej r. 140 Saracenové a Egypt pak spravován od náměstků kalifů arabských, později bagdadských. Křesťanství, které se tu hned po smrti Kristově šířiti počalo [Lukáš i Marek sami prý tu evangelium zvěstovali] ustupovalo mohamedánství až poslednější převahu obdrželo. Potomci dcery proroka Mohameda, Fatimy, zvaní Fatimovci, vzepřeli se kalifu bagdadskému a založili r. 882 zvláštní říši, podrobivše si později Egypt i Syrii. V Egyptě založili Kahiru. Saladin vybojoval r. 1171 zemi opět kalifům bagdadským a později potvrzen co sultan egyptský i syrský. Za něho stala se Alexandrie opět hlavním sídlem obchodu asijsko-evropského a jeho potomci vládli Egyptu do polovice třináctého století. R. 1250 zmocnili se vlády mamelukové, vojínové to, vychovaní původně ze zajatců a zavraždili posledního krále z rodu Saladina. Volili si pak sobě sultany až do r. 1517, kdy sultan turecký, Selim I. Egypt si podrobil. Mameluci ale zůstali správci země, odvádějíce pouze sultanovi poplatek. Válčice mezi sebou skoro ustavičně, utiskovali lid, tak že země stále klesala, zvláště pak když cesta do Indie kol Afriky objevena, tak že Alexandrie přestala býti zkratkitém zboží indického a prostřednicí obchodu mezi Asií a Evropou. Moc bojů sultanů zničila se a r. 1798 učinil Ali bej pokus, učinit se neodvislým od porty, což by se bylo mu zdařilo, kdyby se bojů nebyl zúčastnil. Co se jemu nepodařilo, zvedlo se později bojům Murادovi a Ibrahimovi, kteří se skoro neodvislými stali. V roku 1798 direktorstvo republiky francouzské vyslalo Bonaparta k opanování Egypta, domnívajíc se, že by z Egypta mohlo škoditi Anglicku ve východní Indii. Bonapart svedl tu s mamelúky pod Ibrahimem vítěznou bitvu, ale po návratu jeho do Francie byli roku 1801 Francouzi ze země opět vypuzeni společným úsilím Mamelúků, Turků a Angličanů. Angličané zůstali pak v zemi do r. 1803. Brzy na to ustanoven byl paša egyptským Mehmed Ali, který nechal beje mamelucké a jich stoupence povražditi, [počtem 460] sezgav je dohromady pod záminkou výpravy proti Vahabitům. Mehmed Ali uznával svrchovanost porty a v jejím jménu válčil r. 1816 proti Vahabitům, později [1824—1827] proti Řekům. Při tom zřizoval své vojsko po evropsku a rozmnožoval svou moc, až se konečně r. 1831 sultanu vzepřel a několikrát vojsko jeho porazil. Zakročením velmocí evropských zjednán byl mír a Mehmed Ali, ač úplnou neodvislost nedosáhl, přece nabyl Kandie, Cypru, větší část Syrie a Adenu pro schovance svého Ibrahima. Jsa tajně Francií podporován, kul pak i na dále pikle, aby země jim ovládané rodině své dědičně získal. Z toho povstala nová válka s Tureckem, do které se Anglie s Rakouskem roku 1840 vmísily. Mehmed Ali musil pak sultanu odstoupiti Syrii zpět, však obdržel Egypt co místokrál dědičně, s tou podmínkou že sultanovu svrchovanost bude uznávat placením poplatku [as 1½ milionu dol.] Mehmed Ali pak všemožně přičinil se o zvelebení země. Stavěl města, silnice, vodovody, zaváděl pěstování nových plodin atd. Při tom však neopomínal zem co možno vykořisťovati. Roku 1848 ujmul se vlády schovanec jeho Ibrahim paša, an Mehmed již stářím sešlý byl. Došel dne 1ho září potvrzení sultana, ale již po 2 měsících zemřel. V lednu 1849 povolán k vládě jeden z vnuků Mehmeda, Abbasa. Mehmed téhož roku zemřel v stáří 85 roků. Nástupce jeho snažil se dle možnosti lidu uleviti a získal si tím přichylnost podaných. Zemřel r. 1854. Jej následoval Said paša, nejmladší syn Mehmeda, který vzdělání evropské všemožně rozšiřoval. Mezi jiným dal též svolení k vystavění průplavu suezského. Počátkem roku 1863 zemřel Said paša a po něm nastoupil Ismail paša. Ten přičinil se všemožně o docílení úplné neodvislosti a podařilo se mu valně uvolniti svazky, kterými k Turecku poután byl. Za jeho vlády dostaven a dne 17. list. 1869 otevřen průplav suezský, kterým spojení s Indií valně zkráceno. Ismail zaváděl mnohé opravy v zemi, však při tom hověl v největší míře prostopášnosti, tak že zemi do nesmírných dluhů uvalil. Kapitalisté francouzští a angličtí poskytovali prostopášníku hojný úvěr a když ani při největším útisku nemohl již z národa dosti vyždímati, aby úroky na dluh platiti mohl, vložily se obě velmoci v to a přinutily jej před 2 roky k odstoupení. Na místo jeho dosadili Tewfik pašu, ustanovivše zároveň zvláštní finanční komisi, která dohlídku na finance míti měla, tak aby věřitelé k ztrátě nepřišli. Tato nadvláda evropských mocí vzbudila však v národu velkou nespokojenost, která dojísta ze strany Turecka byla podporována a v únoru r. 1881 vypuklo proti Khedivovi zbouření vojska v Kahýře, tak že přinucen byl několik obšalovaných důstojníků propustiti. Tím ovšem pouze osvědčil svou slabost vůči vojsku. Minulý podzim [v září] Arabi bej, který nyní tak velikou úlohu hraje, smocnil se velitelství armády a jménem její požadoval, aby ministerstvo bylo propuštěno, plat vojska zvýšen a ústava zemi dána. Khediv svolil k prvním dvěma požadavkům, místo třetího však zřídil pouze sněmovnu panskou. Tato sněmovna upravila jakousi ústavu, kterou mezi jiným záležitost povolování rozpočtu svěřena byla ministerstvu a sněmovně, s vyloučením komise anglicko-francouzské. Tato protestovala a země které zastupovala dodaly pro tento důraz notou. Armáda opět protestovala proti notě velmocí a Arabi bej, vlastní strůjce celé zápletky, ujišťoval, že finanční záležitosti zůstanou v dosavadním stavu nedotknuty. Khediv byl od sněmovny požádán o potvrzení zákona zavrženého, ale on, opíraje se o Anglicko a Francouzsko, odepřel. Na to předseda ministerstva Šerif paša, odstoupil a Arabi bej sestavil nové ministerstvo, pod kým ministerstvo války. Ač snahy Arabi beje jsou protievropské, získal si záhybnost lidu tím názvem, jako Khediv ji ztrácel a tento musil ministerstvo Arabim sestavené schváliti. Též byl přinucen schváliti ústavu, kterou dává se sněmovně panské právo k povolování rozpočtu.

Velmoci, vidouce že Arabi bej čím dále tím více moci nabývá, a že noty a protesty nespomáhají a Khediv sám úplně malomocným jest, poslaly k Alexandrii lodě válečné a požadovaly úplné odstranění Arabiho. On odstoupiti odepřel, načež ministerstvo ostatní odstoupilo a Khediv Arabiho sesadil. Tomu následovalo zbouření vojska a Khediv musil Arabiho znovu v čelo ministerstva povolati. Turecko mezi tím protestovalo proti zakročování Anglicka a Francie, dovozujíc, že jen ono samo má právo zakročiti, a že též potřádek zjedná. Také skutečně poslal do Egypta Derviše pašu a v očekávání věcí které přijíti mají, nastal na několik dnů pokoj. Turecko ohlašovalo, že již je vše v pořádku, však tu náhle došla zvěst o vraždění křesťanů v Alexandrii, kterých, dle posledních zpráv, tehdy ne méně než 400 povražděno bylo. Hned na to počal Arabi bej, nebéře žádného ohledu na Khediva, pevnosti kol Alexandrie opevňovati a zásobovati. Vyzván jsa několikrát, aby ustál, neuposlechl, až dne 10. t. m. dána mu 24 hodinná lhůta a když neuposlechl, počala akce válečná.

Obrovská jeskyně v Kentucky.

Na dráze Louisville & Nashville ležící městečko Cave City, vypravuje dopisovatel jednoho listu, jest stanice, na níž cestovatelé chtějící obrovskou jeskyni Kentukskou, tak zvanou "Mamuthovu", spatřiti, vystupují. Město leží 80 mil jižně od Louisville v středu malebné, divoké krajiny, jakou jen v Kentucky lze uzřiti. Dvě hodiny trvající cesta ve vetchém, staromodním omnibusu, přivedla mne z nepatrného městečka do Cave Hotelu, podivně vyhlížející to budovy, jejíž první, původní stavbě mnoho přístavků přivěšeno bylo, tak že nyní podobá se spíše skupení chýžek než čemu jinému. Jeskyně leží v Edmondson Co., nejdivočejší části státu. Okolí bývalo zamilovaným úkrytem pověstných lupičů bratří James, z nichž jeden nedávno zabit byl. V celé krajině vápencový útvar zemní převládá a nesčetné menší jeskyně a sluje tvoří, tak že vůkolí jest plno děr jako houba. K mamuthové jeskyni jest dosud znám pouze jen jeden vchod má se však za to, že tamnější průvodčí znají více vchodů, ale v zájmu svého obchodu je zatajují. Jeskyně nalezá se pod výšinou, která 312 stop nad hladinou Green River leží. Vchod do ní nachází se na konci rokle za Cave Hotelem. Po klikaté stezce sestupujeme roklí, až se dostaneme k otvoru 24 stop vysokému a 30 širokému. Jest to vchod do jeskyně. V místě tomto jest téměř neustále mlhavo, což lze přičítati srážení se teplého vzduchu se studeným. Teplota v jeskyni zůstává vždy stejná a obnáší 54 stupňů dle Fahrenheita. Vzduch jest velmi čistý a v hořenních částech suchý, tak že živočišné tělesa nehnijí, nýbrž vysýchají jako mumie. Tato čistota vzduchu přivedla lékaře na myšlenku, lidem plicními neduhy trpícím pobyt v této jeskyni odporoučeti. Roku 1843 postavilo si v skutku ze pří tuto zoochotinářů příbytky mili nob dále od vchodu u vnitř jeskyně. První dny zdálo se nemocným, že cítí ulehčení; brzo na to ale počala se nemoc horšiti a několik jich zemřelo; ostatní pak zemřeli též v krátkosti po opuštění jeskyně. Pravi se, že jeskyni tu objevil jakýsi myslivec při pronásledování medvěda, tolik jest však jisto, že Indiané ji znali a měli prozkoumanou, až k tak zvané "bezedné jámě." Jáma ta jest 1½ míle od vchodu vzdálena, vody plna a dosahuje hloubku 170 stop a šířku přes celou jeskyni, což bylo Indiánům nepřekonatelnou překážkou. Bílými očkem lehce překážku tuto přemohli a tím otevřena cesta k ohromným klenotům, mnoho mil délky. Roku 1873 dobýval jakýsi Archibald Miller z Philadelphie v jeskyni zanyto. Jeskyně jest nyní na tento způsob velmi tak bohata, jako dříve, leč přítomně lze jej levněji přivážeti z Východní Indie a Jižní Ameriky než co dobývání zde stojí. Fantasie Dantesova a Julia Vernea nevytvořila dle tak zajímavého a krásného, jako příroda tuto.

Nepokusím se popsati, co v těchto podzemních klenbách a chodbách lze spatřiti, neboť slova nestačí, aby si kdo o tom záležitý pojem učiniti mohl. Tři průvodčí jsou tu zjednáni k provádění cizinců jeskyní. Nejstarší z nich jest černoch se 60 roků starý a zastává toto službu již po 12 roků. Jeho syn Henry jej někdy zastává a již po 15 roků zná vnitřek jeskyně. Druzí dva vůdcové též černoši, slují William a Nicholas. První průvodčí, který svou odvážlivostí mnohé podivuhodnosti této jeskyně objevil, jmenoval se Stephen Bishop, a jest již delší dobu mrtev. Průvodčí jsou majitelem jeskyně placeni a nemají právo od žádného cestovatele jakýkoliv plat požadovati; přece jest však v obyčeji průvodčímu čtvrťák zpropitného dáti. Lidé, kteří celou jeskyni viděti chtějí, vyjdou obyčejně o 10 hodině ranní, vezmouce sebou nějaké zákusky, jež průvodčí nesou. Cesta obnáší 16 mil délky a bývá dokončena do 7 hod. večer. Každý navštěvovatel nese svítilnu a každý průvodčí 2 a mimo to lahev s olejem, by se svítilny čas potřeby mohly naplniti. Časem osvětlují průvodčí bengalským ohněm tento podivný podzemní svět. Jeskyně ta patří k statku majícímu 1500 akrů rozměru, který jest přítomně řízen Rakušanem Fr. Kletem. Pan Klete praví, že jen proto žádná železnice k jeskyni dosud stavěna nebyla, že společnost chce jeskyni koupiti. Však on sám pracuje na tom, by přímé železniční spojení k 20 mil vzdálené Ohio přece se docílilo.

Dějiny politických stran ve Spojených Státech.

(Pokračování.)

Dvacátý sedmý kongres sešel se k prvnímu zasedání dne 6. pros. 1841. Ač kongres dříve usnesl se, nebrati v úvahu žádné petice jednající o zrušení otroctví, přec takové jej stále docházely. John Quincy Adams z Massachusetts stal se pověstným předkládáním petic toho druhu; byl sice učiněn pokus prosaditi usnešení, kterým byl pro to kárán, ale usnešení nebylo přijmuto. V březnu 1842 podal poslanec Giddings z Ohio návrh řady usnešení, které pozoruhodné jsou, an tvořily základ pro pozdější odpor šíření se otroctví v territoriích. Usnešení ta prohlašovaly, že otroctví, jsouc zkrácením přirozených práv člověka, může trvati jen mocí určitého místního zákona neb opatření a musí ovšem obmezeno býti jen na obvod, v kterém vládne moc jenž je utvořila. Pro navržení tohoto usnešení byl Giddings sněmovnou pokárán. On vzdal se svého místa poslaneckého následkem pokárání, byl však v dubnu znovu zvolen a v květnu znovu své místo zaujmul.

Následkem zákona celního z r. 1833, který předpisoval nenáhlé každoroční zmenšování cla, klesly příjmy zemské, tak že nedostačovaly více ku krytí vydání. Bylo potřebí příjmy zvětšiti a proto navržen nový celní zákon, čelící k ochraně průmyslu. Návrh ten ovšem opět zavdal příčinu k zápasu mezi konservativnějí smýšlejícími, kteří odpočátku založení Sp. Států popírali právo kongresu k ukládání cla ochranného, vykládajíce si přesně doslovné první odst. 8 článku ústavy, a mezi liberálními, kteří volnější si ústavu vykládali. Většina kongresu, (Whigové) přijmula zákon téměř obnovený cla jak byly roku 1833 a pakli by byl jaký přebytek příjmů, aby rozdělen byl mezi státy; president však dal na zákon veto, odůvodňuje je, že jest zákon ten porušením kompromisu z roku 1833, dle něhož mělo clo ochranné úplně býti odstraněno rokem 1842. Sestaven tedy zákon jiný, kterým ukládalo se clo zhledem k nabytí příjmů, bez ohledu na ochranu průmyslu; i tento obsahoval opatření, aby možný přebytek příjmů mezi státy rozdělen byl. Však president i na tento dal veto. V sněmovně poslanců bylo veto odkázáno komisi, která podala zprávu, v níž kárala presidenta a osobovací si moci nepovolené. Proti tomu president podal protest. Po té prodlení zákon bez opatření o rozdělování přebytku mezi státy, kterýž president schválil a který znám jest co celní zákon z roku 1842. Zákon, aby přebytek z příjmů všech rozdělen byl mezi státy, prošel pak sám o sobě, co zákon schválení a sice v posledních dnech zasedání; president ale jej ze schválil, tak že platnosti nezabyl. Kongres odročil se dne 31. srpna 1842.

K druhému zasedání sešel se dvacátý sedmý kongres dne 5ho prosince 1842. Stranický zápas nebyl v zasedání tomto žádný. V posledním dnu zasedání vydali Whigové proti-otrokářského smýšlení provolání k národu, kterým varovali, že jihané nevzdali se dosud plánu, Texas k Soustátí připojiti a že zlar plánu toho by musil míti v zápětí roztržení Unie. Kongres odročil se dne 3. března 1843.

Dvacátý osmý kongres zasedal k prvnímu svému zasedání dne 4. prosince 1843, čítaje v sněmovně poslanců 142 demokratů a 81 whigů, v senátu 28 whigů a 24 demokratů. Byla tedy v senátu většina whigů, v sněmovně poslanců většina demokratů. V poslednější zvolen předsedou demokrat John W. Jones z Virginie. President v poselství svém odporoučel, že pakli budou povoleny jaké prostředky k vnitrozemským pracím a opravám, má se státi tak ku prospěchu států západních. Dva zákony toho směru byly přijmuty, jeden na opravu přístavů východních, druhý na opravu přístavů západních. Pouze poslednější došel schválení presidenta. Vláda uzavřela s Texasem smlouvu o připojení k Soustátí, však senát ji zavrhnul velkou většinou [35—16.] Všichni whigové a 7 demokratů hlasovali pro zavržení. Kongres odročil se dne 17. června 1844.

Připojení Texasu stávalo se nyní otázkou stranickou. Jih byl odhodlán připojení provésti. Pociťoval, jestli hranice jeho zůstanou jak byly a sever šířiti bude moc svou na západ, že octne se brzy v menšině a trvání otroctví bude ohroženo. Než odbývány národní konvence, byly zjištěny náhledy čelných kandidátů o otázce připojení Texasu. Van Buren opatrně vyjádřil se, že jest proti připojení Texasu tou dobou; Clay určitěji se vyjádřil v tomtéž směru.

(Pokračování.)

Pravda a čest. — Otázka: — Co jest nejlepším lékem na světě k regulování vnitřností, čištění krve, odstranění zácpy a zlučnosti, napomahání v trávení a posile celého těla? Pravda a čest nutí nás odpověděti, Hop Bitters, an jest čistý dokonalý a neškodný.—Ed. Vizte jiný sloupec.

Všem Čechům v Nebrasce.

Dovoluji si upozorniti všechny své krajany po celé Nebrasce, že jsem přijmul zároveň při pozemkovém obchodu též hlavní jednatelství českého odboru při chvalně známé společnosti omahské pro pojištění koní a dobytka proti všem pádům, nemoce, nehody, zabití bleskem, ukradení atd. O prospěšnosti pojištění toho není třeba řeči. Případy pádu dobytka a úplné ztráty buď nehodou, buď ukradením, nemocí neb zaběhnutím jsou tak četné, že každý rozšafný rolník musí uznati prospěšnost pojištění. Za malou výlohu roční může každý se proti škodě takové zabezpečit a v pádu škody plnou náhradu obdržeti. O společnosti samé, o její spolehlivosti a solidnosti, netřeba mi šířiti slov. Úředníci společnosti té jsou nejpřednější, a nejvážnější občané města Omaha a jejich jméno jest dostatečnou zárukou za solidnost.

Přijímaje hlavní jednatelství pro české oddělení této společnosti, oznamuji, že na svých cestách v zájmu společnosti navštívím čas od času všechny české osady v Nebrasce. Však ti, jenž by nechtěli s pojištěním odkládat a přáli by si svůj dobytek ihned míti pojištěný, nechť doplní na mne pod níže uvedenou adresou a dostane se jim veškerého vysvětlení a objasnění.

V. L. VODICKA,
B. & M. Land Office
Omaha, Nebraska

Hamburgsko-Americká akciová paroplavební společnost.
(Hamburg-Amerikanische Packetfahrt Actien-Gesellschaft.)
Přímá pošt. parop. mezi Hamburkem, Plymouth, Cherbourg, Havre a N. Yorkem
po dobře, zvlášť zařízených velkých železných parostrojích:

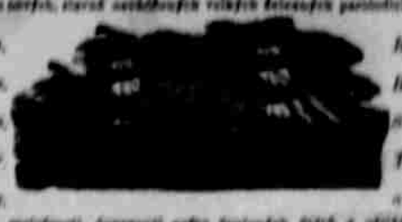

Pravi, kteří chtějí cestovati, doporučují pohodlí dobrých strojů a přímé spojení z Hamburku do N. Yorku a z N. Yorku do Hamburku, a žádají, aby se zařídili s Hamburku do N. Yorku

Přeplavní ceny:

Z Hamburku do New Yorku:	Z New Yorku do Hamburku:	Z N. Y. do Hamburku s vlakem:
První kajuta ...	První kajuta ...	První kajuta ...
Druhá kajuta ...	Druhá kajuta ...	Druhá kajuta ...
Mezipalubí ...	Mezipalubí ...	Mezipalubí ...

Děti mezi 1 a 10 rokem polovic ceny a dojetou stravovací. Zaručené lístky za zvláštní ceny. Rozpisy do 1 roku z New Yorku do Hamburku na ceně, vydávají, bezplatně.

Všechny bližší zprávy i prospekty dostanete přímo u vlastníků:

C. H. Richard & Co. do Hamburku, New York.

nebo pan J. F. VONATKA jedna zkušená firma a všechny dopisy vyřídí a kde obdržíte nejlepší vedení a rady zdarma.

Messrs C. H. Richard & Co. 61 Broadway, New York.

V Hamburku podá bližší zprávu generální zástupce

AUGUST BOLTEN,
WM. MILLER'S Nachfolger 33-34 Admiralitätstrasse, v Hamburku,
kde Čeští rodáci zvláštní ochranu nalezají u pana JOSEFA PANTŮČKA.

Přímý a pravidelný přeplav
z Bremen do Ameriky anebnaopak
KAREŠ & STOTZKÝ,
29 Bahnhofstrasse, Bremen, Europa,
Přepravují cestující po výborně zařízených podivných parolodích
"SEVERONĚMECKÉHO LLOYDU"
Franta Brodecký, 26 Avenue C v New Yorku,
V Omaha, pan JAN ROSICKÝ. V Crete pan J. JINDRA.
KAREŠ & STOTZKÝ, 29 Bahnhofstrasse, BREMEN, EUROPE.

Nečtěte toto!
Lepší pozemky! Blíž města!!
Mám na prodej pozemky všeho druhu jak zemědělské. Pozemky 5 míle od města Madison, patřící Midland Pacific dráze. Cena jest 4.00 do 5.00 akr. se 10.00 akrů. — Pozemky Elkhorn Valley dráhy, cena $6 až $12 se akr. 10.00 akrů. — Též pozemky na kterých se nyní nachází

Česká osada.

Prodávají se za levnější podmínky jaké kdy dříve a cizí. Proto výzva jest pouze crunk 7 procent z kupní ceny pozemku. Každé dítě kapitálu po 6 roků nemusí se platit, ale kdo chce, může vyhovět kapitál kdykoliv a chytí se plnosti dříve. Tím mám jistě 10.000 akrů. Mám též mnoho lepších pozemků, vzdálenějších severovýchodních, v Platte, Boone, Antelope, Pierce, Stanton, Madison a Wayne Co. Krajané hledejte lepší výhody u mne, nad u kohoko jiného.

BUĎTE vyvedeni ihned nebo přesunuté podle všeho s ochotou. JOS. SHIMERDA,
B. & M. Land Agent, Madison, Ne

GANAHL & BATHEN
—PRODÁVAJÍ—
Prkna, stavivo všeho druhu, hotové připravené barvy atd.
Nedopustíme by kdokoliv v Saline Co. za ceny levnější prodával.
Sklad přes jednu ulici východně od českého hostince
v Crete Neb.
Pan F. Bulin poslouží s ochotou všem krajanům. (1 1r.)

Obchod s nábytkem.
HENRY PLOEHN-A.
Nástupce p. A. Danner-a, 1412 & 1414 Carondelet ave. St. Louis, Mo.
Má vždy na skladě zásobu všeho druhu nábytku do parlorů, ložnic, jídelen dřadoven — pak žínovky, lože atd.

Nejkrásnější
upomínka na starou vlasť,
jest nepopiratelně překrásné dílo obrázkové:
"ČECHY,"
jež redigoje společnou prací spisovatelův a umělcův českých spisovatel Fr. Ad. Šubert, obrázkovou část pořádá malíř Karel Liebscher.

Velkolepé dílo toto vším právem náleží mezi prvé svého druhu česká díla obrázková a poslouží velice dobře za upomínku krajanům našim za mořem na starou jejich vlasť, již slovem a obrazem tu před sebou uvidí.

"Čechy" rozděleny budou na dvacet části a to: I. Šumava. — II. Vltava [od pramenů ke vtoku do Labe.] — III. Na jihu. — IV. Plzeňsko. — V. Pod Brdy. — VI. Na českomoravské vysočině. — VII. Sázava. [Od Iranie ke vtoku do Vltavy.] VIII. Od Sázavy po Labe. — IX. Praha [s okolím.] — X. V kraji východním. — XI. Krkonoše. — XII. Labe. [Od pramenů po Hřensko.] — XIII. Mezi Labem a Jizerou. — XIV. Na severu. — XV. Středohoří. — XVI. Krušné Hory. — XVII. Obrka. — XVIII. Mezi Obrkou a Berounkou. — XIX. V kraji západním. — XX. Šumlany a Český les. —

Sešit 1. vydán jest konc em tohoto měsíce
ve formátě asi Pokroku Západu. Aby krajané naši beze všeho předražení, pohříchu v Americe velmi obvyklého, dílo toto pravidelně nepoškozené a nepokvrněné dostávali, dovoluji si, vypsati tuto předplacení s vyplacenou zásylkou do Ameriky v pevných pouzdrách [formát a skvostné dílo nepřipouští křížových pásek]:

5 sešitů 2 amer. dollary, 10 sešitů 4 amer. dol., 20 seš. 8 amer. dol., 50 dto. 20 amer. dol.

N. B. (Kdož si přeji registrov. zasílání, tedy bezpečnějšího, připojtež na každý 5 ctiv.,] při čemž podotýkám, že stojí v Praze bez poštovné zásylky jeden seš. 90 kr., počtou 1. zl. rak. měny, kdežto já vypisuji tu předplatné pro Ameriku nižší než jest v Praze, počítáme-li zde 1 amer. dolar za přibližně 2.36 kr. rak. m.

Předplatné budiž posíláno v registrovaných dopisech nebo poukázkami na Union banku v Praze.

Jakmile vydány budou vždy 2—4 sešity, bude zásylka vždy vypravena.

I poroučím se, zaručuje se solidnosti, rychlosti a přiměřenými cenami, krajanům svým ku všem službám co do obstarávání českých knih a hudebnin ministrův českých a vynikajících ministrův cizích ubezpečuje každého, že bude spokojen tak; jak spokojeni jsou poznavalí přátelé moji v Americe.

FR. A. URBÁNEK,
Český knihkupec a majetník skladu hudebního v Praze; na Ferd. třídě č. 25 nové.
Adresa staří:
Urbánkovo knihkupectví v Praze,
(11, 1kr) Bohemia, Europe.

Královská korunní linie
prostředkující dopravu mezi
Amsterodámem a Novým Yorkem.

Nové parníky této společnosti dopravují se stející způsobem nejbezpečnějším, nejlacinějším a nejpohodlnějším. Mezipalubí jest rozvrženo v pokoje, s místem pro 6 až 16 cestujících a přihlíží se co nejpřísněji k čistotě a pořádku.

Přeplavní lístky jsou LACINĚJŠÍ než po kterékoliv jiné linii.

Jednatelé: R. H. H. ten Laer, 25 S. William St. New York. A neb A. Boenert, Chicago, Ill.
Český jednatel N. J. VOREL,
13th & Geyer Ave. St. Louis, Mo

DO SAUNDERS CO. NEBR.
Oznamuji všem mým známým a přátelům, že jsem ustanoven od guvernera za
Veřejného notáře
tak že oprávněn jsem k hotovení všech prací notářských, jako jsou smlouvy všeho druhu, pověření každé listiny atp. Při tom jsem též konsulárním jednatelem a vyhotovuji vše týkající se vymáhání dědictví v Čech atd. Též jsem
jeneralním jednatelem
pro pojištění a zejmena pojišťuji před ztrátou dobytka jakýmkoliv způsobem, nehodou, nemocí, ukradením neb ohněm. Každému správně posloužím starý známý.
JIŘÍ ELBLING, Wahoo, Neb.

DO SALINE CO.
Dovoluji si oznámiti, že převzal jsem
HOSTINEC
dosud tak vzorně vedený od chvalně známých rodáků,
NEDĚLA A KUBÍČEK
V CRETE, - - NEBRASKA
Změnou touto ctěné obecenstvo ničeho neutrpí, an správa téhož zůstane v těch samých rukou a obchod veden bude dále jako dříve. Pp. Neděla & Kubíček jako dosud pečovati budou o to, by každému k úplné spokojenosti posloužено bylo. F. PAPÍK.